

Titlu proiect: „Incluziunea înseamnă învățare pentru toți”

Nr. proiect: 2018-EY-PICR-R1-0001

Raport de activitate: C1 Evaluare participativă prin Tehnica Cea mai Semnificativă Schimbare

Facilitator: Dana Solonean

Locul desfășurării activității: Școala Gimnazială nr 1 Dragu

Perioada de desfășurare: iulie-septembrie 2020

Povești colectate:

Elev 1: B. este elev în clasa a VII-a la Școala Gimnazială din Dragu. Este membru în Clubul Impact și a participat la tabăra din Straja. Își amintește că a plecat cu autocarul dimineața devreme iar jumătate din autocar era ocupat de copii dintr-o altă localitate pe care îi cunoscuse atunci pentru prima dată. Au ajuns la o cabană mare și s-au împartit pe camera. Rememorează multe activități și succesiunea lor pe zile. În prima zi s-au cunoscut și s-au jucat cu cercul. A doua zi a fost o zi lungă de plimbare care s-a finalizat cu escaladarea unei stanci, cu jocuri și activități de învățare prin experiență, cu funii, echipamente, prieteni și rasete. În următoarea zi l-a cunoscut pe un urs bătrân și blând. Pentru B. a contat că a văzut un urs pentru prima dată pentru că a realizat că mare este în realitate și că textura are blana lui. Într-o seară s-a făcut un foc de tabără, au stat la povești, au gătit în foc carnați și bezele. Mai rememorează o vizită la o biserică mistică și petrecerea din ultima seară cu teatru, muzică și dans. B. spune că cel mai mult l-a marcat petrecerea din ultima seară și escaladarea stancii. L-a plăcut la petrecere deoarece s-a simțit bine alături de prieteni. Pe mulți dintre ei i-a cunoscut acolo și ultima seară alături de ei a fost specială. A început să vorbească cu ei în timpul meselor și activităților și s-au împrietenit. Cu unii copii mai ține legătura și în prezent prin mesaje. Activitatea de escaladare o compară cu senzația pe care a simțit-o când a călătorit cu avionul. Deși îi era frică, escaladarea stancii i-a dat o senzație de libertate, de adrenalină: ‘M-am dus până la sfert de stancă și nu am vrut să mai urc. Mi-a fost frică [...] Mi-a plăcut când am coborât. Eram așa în aer [...]. Eram gol. Eram așa...nici aer nu am avut’. Din activitatea de escaladare a învățat că în momentul în care crezi că nu mai poți să continui, tot ce trebuie să faci e să faci un pas în față. Dacă reușești să faci un pas, capeti mai multă putere și nu mai simți frică. Crede că a învățat în tabără să își înfrângă frica și să aibă mai multă încredere atât în sine, cât și în cei din jur. Dacă ar avea în prezent posibilitatea să reia o parte din activitățile din tabără, B. se simte încrezător să le încerce. Crede că poate transfera o parte din învățăturile din tabărele la care a participat în activitatea de la clasă: ‘Am încredere că o să mi se

explice tema corect [...] pentru ca daca am avut incredere o data, de ce nu as avea si a doua oara?’ Pentru B. a fost important totodata ca tabara de la Straja s-a desfasurat departe de casa din cauza ca se simte mai liber si mai independent in luarea propriilor decizii.

Elev 2: R. este elev in clasa a VII-a la Scoala din Dragu si este foarte activ in Clubul Impact. A participat in tabara de la Straja si o evalueaza ca fiind ‘cea mai tare’. In seara cand a ajuns a vazut ursul, un lucru pe care si l-a dorit de mult timp si care l-a lasat bulversat. Isi aminteste ca in timpul plimbarii din padure de a doua zi s-au oprit sa lectureze o poveste ce avea ca si subiect principal o broasca oarba. Copiii trebuiau sa asculte atent povestea si sa explice ulterior talcul povestii. Povestea spunea ca era odata o broasca pe care toti oamenii o necajeau, pentru ca nu o credeau capabila sa urce un munte, din cauza ca nu vedea si era schioapa. Dar broasca s-a ambitionat si a urcat intr-o singura zi. Unii oameni s-au mirat, altii s-au bucurat iar altii au fost enervati pentru ca pusesera pariu pe esecul broastei. Dar broasca a castigat si a devenit un simbol. Fiind cel mai activ din grup si raspunzand cel mai bine intrebarilor, lui R. i s-a desemnat un premiu. Mai tarziu in cursul aceleiasi zile, au avut si activitatea de escaladare a stancii. Dupa ce a inteles instructiunile, R. s-a catarat, dupa un moment de ezitare de doua ori pana in varf. ‘Prima data am zis ca urc numai pana la jumatate. Am vazut-o asa de mare si nu am stiut. Cand am ajuns la jumatate, m-am uitat in jos. Mi-au spus sa mai inaintez putin. Le-am spus ca nu pot, ca nu mai am aer. Simteam ca nu mai am aer din cauza fricii. M-am uitat in jos si i-am vazut ca furnicile. Mi-am zis: hai ca mai continui eu un pic’. Pentru R. a fost important de asemenea ca a fost intrebat care este atu-ul lui in viata iar el si-a dat seama ca ii place sa ii inveseleasca pe cei din jur. Acesta este doar un exemplu prin care tabara l-a ajutat sa reflecte asupra propriei persoane si ‘sa se regaseasca’, dupa cum el singur afirma. R. spune ca este o persoana mai buna si mai atenta la nevoile celor din jur si a comunitatii in care traieste. Prietenii legate acolo sunt un alt punct important pe harta referintelor lui R., un punct unde simte ca e loc de imbunatatire. In Clubul Impact este implicat din clasa a V-a. Activitatile de ecologizare din sat ii sunt cele mai apropiate de suflet pentru ca a putut sa faca ceva util si in acelasi timp sa fie un model in comunitate. Actiunile de ecologizare din sat, precum colectatul deseurilor, sunt insotite de momente de reflectie si invatare: ‘Stiu acum mai multe despre natura, stiu ce pot sa fac sa o ajut...si sa vada si ceilalti... sa invete, pentru ca sa poata proteja si cel mai mic gandac’

Elev 3: D. rememoreaza tabara Straja in detalii: drumul, facilitatorii, camerele. Aspectul ce a impresionat-o cel mai mult insa a fost bootcampul din cauza ca ‘erau foarte multe activitati la inaltime’, precum Veverita Zburatoare, Titanic, Insulele. Experienta aceasta a ramas puternica in amintirea ei pentru ca o asociaza cu invingerea fricii si cu dobandirea curajului si a perseverentei: ‘Mi-a fost frica sa urc. Dar am zis ca ma urc! Si am urcat’. Ce a contat in acest proces a fost faptul ca a simtit incurajarile prietenilor si a facilitatorilor, aflati jos la poalele stancii. Acest curaj ‘cu care a venit acasa’ a ajutat-o atat in mediul de familie cat si la scoala. Daca inainte colegii o tachinau,

reactia ei era sa taca si sa evite situatia. Acum insa cauta sprijin in persoana adultilor, precum diriginta de la clasa.

Participarea in Clubul Impact a insemnat pentru ea in primul rand posibilitatea de a realiza proiecte, de a face ceva concret si util. In clasa a V-a au organizat Targul de Craciun, in anul ulterior au renovat parcul din comuna iar in anul curent, sunt angajati in pictarea peretilor interiori ai scolii in parteneriat cu scoli de arta din Cluj Napoca si Zalau. Participarea la activitatile clubului ii ofera posibilitatea lui D. sa isi ajute comunitatea. De exemplu, Targul de Craciun se organizeaza anual. Copiii construiesc diferite obiecte de decor (globuri, casute de hartie, felicitari) pe care le vand in cadrul unui eveniment organizat in ultima zi de scoala la biserica din sat. Banii colectati sunt folositi pentru activitatile Impact sau pentru a-i sprijini pe elevii care au mai multa nevoie: 'In clasa a V-a, cu banii stransi... I-ati vazut pe colegul care statea jos, in fata usii?...i-am dat banii lui, pentru ca el e mai sarac [...] i-am cumparat haine si adidasii.' Pentru D., comportamentele si atitudinile de ajutor si solidaritate exersate, alaturi de posibilitatea de a-si imbunatati comunicarea sau de a lasa ceva in urma generatiilor de elevi ce vin, reprezinta motivele de a-si continua munca in cadrul clubului.

Elev 4: S. este elev in clasa a VIII-a si a participat la tabara din Dragu. Activitatile pe care le rememoreaza cu cea mai multa placere si care abunda in detalii sunt cele de educatie prin aventura, precum parcurgerea unui traseu cu obstacole. Legat la ochi fiind si ghidat de un coleg, aceasta experienta l-a invatat sa se increada in sine si in ajutorul oferit de cei din jur. O alta activitate care a avut importanta pentru S. a fost completarea chestionarului de evaluare initiala. Asta atat din cauza ca era un test la care 'a stiut' raspunsul dar in special pentru ca a fost un instrument de auto-cunoastere: 'sa ne amintim ce ne place'. Pentru S. a fost important, de exemplu, ca a realizat ca materia favorita este limba romana. In Clubul Impact este din clasa a VIII-a. Pentru el activitatea de renovare a parcului din comuna a avut cea mai multa importanta. Redarea acestei activitati este insotita insa de regretul ca mare parte din munca lor a fost in zadar, deoarece unele banci au fost distruse iar cauciucurile care serveau drept recipient pentru flori au fost aruncate in valea ce curge in apropiere: 'Sunt suparat. Noi le-am facut si altii le-au stricat'. Ce ii place la Clubul Impact este ca are ocazia de a decide ce urmeaza sa se implementeze dar si ca o parte din munca lui ramane. Pe langa abilitatile practice dobandite, precum folosirea uneltelor, construirea unor obiecte, activitatile din Clubul Impact l-au invatat pe S. sa lucreze in echipa impreuna cu ceilalti colegi.

Elev 5. R. este elev in clasa a VIII-a si a participat la toate activitatile organizate de FNO in scoala. Tabara de la Straja o asociaza in primul rand cu bootcamp-ul, cu escaladarea stancii si cu restul jocurilor de aventura. Din cauza inaltimii mari, lui R. i-a fost initial frica sa urce stanca dar si-a depasit frica, incurajat fiind de echipa lui. Un al doilea moment de ezitare l-a trait in momentul in care a trebuit sa coboare stanca dar este mandru ca a facut si acest pas. Ceea ce a invatat el din aceasta experienta este 'sa ne incurajam si sa lucram in echipa'. Momentele in care a avut ocazia

sa socializeze si sa se joace cu ceilalti, precum focul de tabara si petrecerea de final sunt apreciate pozitiv de S.

In cadrul Clubului Impact, au renovat parcul din localitate: 'am facut banci, cosuri de gunoi, am pus flori, am vopsit cauciucui, am taiat toti boschetii'. Motivatia de a se implica in activitatile clubului tine de nevoia de a-si ajuta comunitatea din care face parte. Experienta si cunoasterea din cadrul clubului se transfera si in afara lui prin comportamente civice, de genul plasarea deseului la locul desemnat sau educatia ecologica a celor din comunitate.

Elev 6. A. a participat la tabara din Straja pe care o asociaza cu distractia, distractie care a fost stimulata de prezenta liderului de grup care 'mai glumea cu noi, era pe minte noastra' si a altor copii din alte comunitati. Cel mai important pentru el a fost faptul ca si-a facut prieteni noi din Bistrita si ca 'nu a contat ca suntem tigani, nu se facea acolo discriminare'. Au impartit aceeasi camera si cu o parte din ei inca mai tine legatura prin telefon. Pe langa prietenii incheigate, A. considera ca a invatat sa lucreze in echipa. Prin jocuri si activitati precum Jocul Regelui, unde echilibrul se mentinea numai prin participarea tuturor si deci succesul unuia depindea de colaborarea tuturor, A. a invatat importanta de a lucra in echipa. Acesta experienta este transferata la nivel de reflectie: 'Daca vrei sa faci un lucru, poti sa reusesti daca lucrezi in echipa'. Clubul Impact este mentionat ca fiind important atat din perspectiva utilitara 'am facut proiecte' dar si din cauza profesorilor, liderilor de club, cu care au dezvoltat o relatie mai egalitara si mai afectiva.

Părinte 1: Doamna B. are patru copii care frecventeaza scoala din Dragu, cel mai mic fiind la gradinita, iar cel mai mare in clasa a VIII-a. Sotul dansa este plecat constant de acasa din cauza ca este angajat in sectorul transportului de persoane. Asta face ca dansa sa simta nevoia de a suplini ambele pozitii parentale, in timp ce are grija de gospodarie. A participat la mai multe ateliere de Cercul Sigurantei si apreciaza ca acestea au fost un real ajutor in relatia cu proprii copii. Doamna B. considera ca inainte de ateliere era un pic prea severa, avea asteptari prea mari de la copii si nu stia sa le acorde atentie. Faptul ca era mai mereu singura si responsabila cu intreaga gospodarie nu ii permitea sa isi faca mult timp pentru a petrece cu proprii copii. In plus, trebuia sa tina loc de tata: 'Am fost foarte dura cu copiii. Am fost aspra. Nu acceptam de la ei sa le fac pe plac'. Considera ca participarea la ateliere si discutiile cu facilitatoarea au ajutat-o in sensul ca a ajutat-o sa isi exprime problemele, i-a deschis orizontul, i-a aratat cum sa comunice si sa se comporte cu copiii. Acum, incearca sa jongleze cu treburile casnice si cu sprijinul acordat copiilor, in special in perioada de carantina. Se trezeste devreme, are grija de gospodarie, isi ajuta copiii pe rand la teme si apoi revine la sarcinile gospodariei: 'Stau cu ei pe rand si cand am terminat cu ei, ma intorc iar la munca din gospodarie.' O problema concreta unde simte ca sesiunile parentale au facut o diferenta in viata ei e modalitatea in care se raporteaza la cei doi baieti mai mari. M. este in clasa a VIII-a, este mai dornic sa invete si are rezultate mai bune la scoala. Cel mic, A. din clasa a VI-a este mai implicat in treburile gospodaresti, are un simt mai

practic. Doamna B. considera ca facea diferente in modul in care se comporta cu cei doi, in sensul in care il favoriza pe cel mai mare. Acest lucru se reflecta negativ in relatia dintre frati: 'La cel de 12 ani nu prea ii faceam pe plac, nu prea ii dadeam atentie. Si asta se simtea mai prost. Cateodata mergea afara suparat.' Abordarea diferentiata a mamei ducea la certuri intre frati. Atelierele au ajutat-o sa realizeze in primul rand ca aceasta e o problema. A purtat o conversatie cu fiul mai mare si i-a explicat ca atat responsabilitatile gospodaresti, cat si recompensele trebuie impartite in mod egal. Apoi, a incercat sa aplice ea insasi acest lucru si sa ii incurajeze pe toti sa procedeze similar, ca sa fie 'pace' in familie: 'Acuma si daca primesc ceva de la bunici, impart intre ei ceea ce au primit.' Doamna B. apreciaza ca exista o imbunatatire atat in relatia dintre ea si copiii ei cat si intre cei doi frati. Faptul ca a participat la ateliere i-a dat impulsul sa actioneze asupra unor probleme pe care le neglijase mult timp. In plus, simte ca spatiul in care s-au desfasurat activitatile era in sine terapeutic. Faptul ca a putut sa vorbeasca si sa isi impartaseasca problemele in grup, ca a putut 'sa isi goleasca rezervorul' cu frustrari si probleme acumulate in timp si ca a avut parte de intelegere din partea grupului a contat foarte mult pentru dansa: 'Sunt multe mamici care au si mai mari probleme si le desfac aici, spun ce au pe suflet si merg acasa mai impacate.'

Părinte 2: Doamna R. are patru copii, trei fete si un baiat, toti inscrisi la Scoala din Dragu. A participat la intalnirile de la Cercul Sigurantei in repetate randuri. Cand a fost iarna nu a ratat nicio sesiune dar vara a fost mai greu sa ajunga la toate intalnirile din cauza lipsei de timp, a treburilor gospodaresti si a copiilor mici. Apreciaza pozitiv intalnirile, in primul rand din cauza ca erau discutii concrete, care erau relevante pentru situatia ei. In plus, ii ofereau posibilitatea sa se descarce emotional: 'Acasa cu lucru, sotul e tot timpul plecat, nu te intreaba: ce ai facut azi cu copiii? Nu te intreaba nimeni si tu de multe ori simti nevoia sa te intrebe cineva. Dar aici, vii la o sedinta [...] si te descarci. Pentru ca acasa nu ai la cine. Numai tot pui in gandul tau.' Schimbarea cea mai importanta ca urmare a participarii la ateliere este in modalitatea in care se raporteaza la copii in momentul in care o supara. Tiparul vechi era sa se supere, sa strige si sa isi vada in continuare de treburile gospodaresti, in ciuda faptului ca simtea un discomfort cand ii vedea suparati. Ce a invatat de la ateliere e ca, desi se intampla sa te infurii si sa te rastesti la copii, poti sa mergi pe urma sa iti ceri iertare. A invatat ca in momentul in care tensiunea se risipeste, poti sa le explici ce au facut gresit, de ce ai strigat si sa incerci sa ii consolezi, sa le fii alaturi. Prima data cand a aplicat aceasta metoda a fost cu cea de-a doua fiica, R. Dupa o cearta, a mers la ea si si-a cerut iertare iar fiica a reactionat pozitiv si au trecut mai repede peste acest moment impreuna: 'Eu m-am simtit mai usurata ca am vazut ca nu poarta ura pe mine.' Considera ca e important sa ceri scuza si sa le fii aproape copiilor pentru ca educarea lor sa nu se faca prin metoda 'fricii'. Prea multa severitate in educarea copiilor ii afecteaza negativ pe acestia si relatia dintre parinti si copii. Faptul ca ei insisi nu constientizeaza implicatiile sau repercursiunile actiunilor lor si actioneaza doar in virtutea unei relatii de autoritate dintre parinte-copil, desi este o metoda eficace pe termen scurt nu e una fezabila pe termen lung: 'Eu nu vreau sa copii sa faca ceva de frica mea, pentru

ca nu vreau sa tina [comportamentul] numai de frica. Pentru ca stiu ca daca nu is eu in preajma, o sa faca ceea ce eu le-am interzis.’ Desi doamna R. era constienta de nevoia de a le fi alaturi copiilor sesiunile au ajutat-o sa vada modalitatea prin care acest lucru se poate intampla, ca e nevoie uneori sa fie aproape de ei fizic si sa ii asculte. Faptul ca au fost sesiuni de grup a fost benefic pentru ca a putut auzi si parerile celorlalti parinti. Ea, personal, nu a simtit intotdeauna nevoia sa impartaseasca propriile ei opinii de frica ca acestea vor fi judecate de ceilalti parinti. Considera ca nu toti oamenii au aceasi lejeritate in a se destainui in grup si ca varianta unor sedinte de grup si a unora individuale ar fi mai optima.

Părinte 3: Doamna A. este o mamica foarte ocupata. Are o slujba permanenta la azilul de batrani din sat, are grija de o persoana in varsta din localitate si se ocupa de gospodarie si de educatia singurei fete, in varsta de 13 ani. Cu toate acestea, a fost prezenta la toate activitatile cu parintii realizate de FNO. Uneori, trebuia sa isi modifice programul de munca astfel incat sa acomodeze intalnirile dar a facut acest efort din convingere ca aceste intalniri o ajuta. Doamna A. considera ca pentru dansa a contat mult faptul ca cele doua ore saptamanale ii erau dedicate ei si procesului ei de invatare: ‘Nu am mai avut treaba nici cu serviciul, nici cu casa. Eram concentrata la ce se spune si la ce este de invatat’. Intalnirile au ajutat-o mult sa isi imbunatateasca relatia cu fiica. Doamna A. considera ca era inainte o mama posesiva: ‘Nu o lasam sa plece singura. Stateam pe margine, pe drum, sa ma uit dupa ea.’ Fiica trebuia sa ii raporteze mamei fiecare actiune, mama o suna foarte des, cateodata din jumatate in jumatate de ora, in special cand era la munca. Fiica reactiona negativ pentru ca percepea actiunea mamei ca si pe o forma de control. Posesivitatea se manifesta si prin tendinta de a o imbratisa sau de a-i arata afectivitate incontinuu, in ciuda faptului ca fata incerca sa puna distanta uneori. Intalnirile din Cercul Sigurantei au facut-o sa realizeze ca o parte din probleme ii apartin ei, ca mama. Doamna A. si-a dat seama ca parte din comportamentul ei se datora lipsei de incredere ce deriva din situatia particulara in care se afla. Total fiind absent iar ea fiind la munca intreaga zi, modalitatea prin care incerca sa se asigure ca totul e in ordine era prin telefoane repetate acasa: ‘Eram la lucru dar cu gandul acasa’. In urma participarii la ateliere are mai multa incredere in fiica, ii lasa mai multa libertate de miscare si nu o mai suna atat de des. Desi impulsul de a o cauta este inca prezent, acum poate sa isi controleze mai bine comportamentul, constienta fiind ca asta ajuta in relatia cu fiica: ‘Decat sa o imping sa mearga si sa se joace, am preferat sa o tin langa mine. Fetei nu i-a placut lucrul asta’. Copilul a perceput schimbarea si a apreciat-o pozitiv: ‘A zis catre mine sa mai vin la curs daca se mai fac’. Doamna A. si-a dat seama ca pana si nevoia ei de contact fizic cu fata prin imbratisari s-ar putea sa nu fie si nevoia fetei, in special ca aceasta este adolescenta si vrea sa apara drept independenta in fata colegilor ei. Cursul a ajutat-o de asemena sa sa mai linisteasca si sa nu mai gandeasca atat de negativ, sa aiba mai multa incredere si in ea si in fata. In plus, spatiul intalnirii actiona ca si un loc sigur in care putea sa destinda, sa lase deoparte responsabilitatile si problemele zilnice si sa comunice cu altii: ‘Pe mine m-a ajutat mult si psihic, si fizic. [...] Fizic in

sensul ca veneam, stateam linistita, ascultam, daca ma intreba ceva, raspundeam [...] nu ma mai gandeam in stanga si in dreapta [...] doua ore ma recream'. Spatiul intalnirii avea aceeasi putere de vindecare precum spatiul bisericii. Doamna A. apreciaza pozitiv de asemenea faptul ca cineva a intrebat-o care e parerea ei si ca a avut ocazia sa empatizeze, sa relationeze cu alte persoane in situatii similare cu a dansei si sa gaseasca intelegerea de care avea nevoie: 'Ma simteam mai usoara cand ieseam de aici'.

Părinte 4: Doamna M. are doua fete care frecventeaza scoala din Dragu. Apreciaza pozitiv intalnirile din Cercul Sigurantei pentru ca i-au oferit ocazia sa reflecte asupra relatiei dintre ea si fetele ei, sa observe unele aspecte legate de comportament care inainte ii scapau atentiei. Un exemplu este satisfacerea nevoii de apropiere fizica in relatia cu fetele. Doamna M. se evalueaza ca fiind o persoana mai distanta 'eram mai rece, nu le pupam, nu le imbratisam'. Cand copiii incercau sa se apropie, ea ocupata fiind cu gospodarie, fie le refuza imbratisarea, fie o amana pana la termene indecise. Participarea la ateliere a facut-o sa realizeze ca lucrurile materiale nu pot compensa timpul petrecut impreuna sau nevoia de afectiune si contact fizic. Prin urmare, a incercat sa introduca mici schimbari de comportament acasa, schimbari care nu au trecut neobservate: 'Imi spuneau: mami, dar ai mai mult timp de mine acum?'. In plus, atelierele au incurajat-o sa le ofere mai mult spatiu si libertate de explorare, vazuta si ca o posibilitate de descoperire a pasiunilor si ca un proces de invatare: 'le-am dat voie sa faca nazbatii, daca s-a spart o cana le-am zis ca nu asta e important...sa foloseasca cuptorul electric, sa isi faca prajituri... sa invete'. Increderea este vazut ca ingredientul cheie in tot acest proces.

Părinte 5. Doamna N. are un copil in clasa a III-a inscrisa la Scoala Gimnaziala din Dragu. Cu o singura exceptie, a participat la toate atelierele si intrunirile organizate de FNO pentru parinti. Pentru ea, intalnirile au fost o oportunitate de a invata aspecte noi legate de cresterea copiilor, precum necesitatea de a canaliza constructiv energia copiilor sau de a ii spijini si de a le fi aproape in momente grele. Aspectul unde crede ca atelierele au facut o diferenta reala in viata ei e in construirea relatiei de incredere cu propria fata. Potrivit doamnei N., fata dansei a avut un inceput mai dificil in scoala, lucru reflectat in notele de la clasa. Cauzele identificate de mama retrospectiv se datorau in primul rand abilitatilor pedagogice deficitare ale invatatoarei. Insa, dificultatile de invatare experimentate de copil la clasa, le-au afectat relatia de incredere mama-copil: 'Am crezut ca nu poate. Ca nu poate ea sa faca. Acasa ii dadeam, ziceam si se descurca. Si la scoala nu... am fost descurajata de ea'. La atelierele de Cercul Sigurantei a invatat ca in ciuda dificultatilor, rolul ei in calitate de mama este sa o incurajeze, sa ii fie alaturi si sa o sprijine in momente de confuzie. Daca inainte se supara si striga la ea cand fata nu intelegea ceva la teme, acum e mai calma si mai intelegatoare. Atelierele au ajutat-o si sa isi modifice asteptarile ca acestea sa fie mai realiste dar si sa recunoasca ca fiecare copil e diferit. Schimbarea invatatoarei dar si a propriei atitudini a condus la imbunatatirea semnificativa a situatiei scolare. In prezent, fiica doamnei N. este a treia din clasa la invatatura.

